

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zagrebu
Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11, Zagreb

P-1775/2022-26

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu Sanda Jeromela, u pravnoj stvari tužitelja: 1. ARIS 2000 d.o.o., Zagreb, Frateršćica 60, OIB: 06571045637, i 2. HRVOJE ŠIMIĆ, Zagreb, Šenoina ulica 3, OIB: 45735250142, protiv tuženika: NAVA BANKA d.d. u stečaju, Zagreb, Tratinska ulica 27, OIB: 07492912398, kojeg zastupa punomoćnik Nebojša Antolić, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Antolić i suradnici odvjetničko društvo j.t.d., Zagreb, Ulica Pavla Hatza 3, radi utvrđenja ništetnim sporazuma o osiguranju novčane tražbine, nakon zaključene javne i glavne rasprave dana 12. srpnja 2024. u prisutnosti tužitelja i punomoćnika tuženika, danom objave 1. kolovoza 2024.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:
" I.Sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama od 05. studenog 2010. godine solemnizirnog po javnom bilježniku Zdenku Frid iz Zagreba pod posl br OV-19074/10 dana 09. studenog 2010. godine koji su zaključili Tužitelj ARIS 2000 d.o.o., ZAGREB, Frateršćica 60 OIB:06571045637 kao založni dužnik i Tuženik Nava banka d.d. u stečaju, Zagreb, Tratinska 27 OIB: 07492912398 te DESTILERIJA d.o.o. u stečaju, ZLATAR BISTRICA, Kolodvorska 4a, OIB: 0226749188 utvrđuje se ništetnim u odnosu na Tužitelja ARIS 2000 d.o.o., ZAGREB, Frateršćica 60 OIB:06571045637.
- II. Nalaže se Tuženiku Nava banka d.d. u stečaju, Zagreb, Tratinska 27 OIB: 07492912398 da u roku od osam (8) dana preda Tužitelju ispravu ARIS 2000 d.o.o., ZAGREB, Frateršćica 60 OIB:06571045637 kojom dopušta upis brisanja založnog prava u zk ul 1522. k.o. Veleškovec, određenog Rješenjem Općinskog suda u Zlataru br Z-1733/10 od 08. prosinca 2010. godine u protivnom će pravomoćni opravak ove presude zamijeniti takvu ispravu. "
- II. Nalaže se tužiteljima da solidarno nadoknade tuženiku parnični trošak u iznosu od 625,00 EUR, u roku od 15 dana.
- III. Odbija se tuženik sa preostalim zatraženim parničnim troškom u iznosu od 62,50 EUR.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da traži utvrđenje ništetnim Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama od 05. studenog 2010., solemniziranog po javnom bilježniku Zdenku Frid iz Zagreba pod posl. br. OV-19073/10 od 09. studenog 2010. koji su zaključili tužitelj Aris 2000 d.o.o. kao založni dužnik i tuženik Nava banka d.d. u stečaju kao banka te Destilerija d.o.o. u stečaju, Zlatar Bistrica, Kolodvorska 4a, OIB: 02267491884. Poziva se na čl. 273. stavak 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima koji propisuje da ako je nedopuštena pobuda bitno utjecala na odluku jednog ugovaratelja da sklopi ugovor i ako je to drugi ugovaratelj znao ili morao znati, da će ugovor biti bez učinka, na čl. 322. stavak 1. ZOO koji propisuje ništetnost koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva te na dužnost vraćanja stranke koja je primila temeljem ništetnog ugovora. Nadalje, da je na nekretninama tužitelja Aris 2000 d.o.o. rješenjem Općinskog suda u Zlataru posl. br. Z-1733/10 od 08. prosinca 2010. na temelju Sporazuma o osiguranju određen upis založnog prava u zk.ul. 1522. k.o. Veleškovec, da je temeljem rješenja o osiguranju Općinskog suda u Zlataru, Stalne službe u Klanjcu br. Ovr-123/2021 od 5. ožujka 2021. uknjiženo založno pravo radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od 7.552,00 kuna pod brojem Z-2647/2021 Općinskog suda u Zlataru u zk.ul. 1402 k.o. Lovrečan te u zk.u.l 2011 k.o. Veleškovec u korist tužitelja Hrvoje Šimić, pa tužitelj Hrvoje Šimić ima pravni interes za podnošenje ove tužbe. Tuženik je znao da su svi transakcijski računi tužitelja Aris 2000 d.o.o. u blokadi počev od 19. studenog 2009. jer je imao otvoren transakcijski račun broj 2495009-1136003705 kod Tuženika u vrijeme zaključenja Sporazum o osiguranju. Tuženik niti jednu tražbinu koja se osigurava Sporazumom o osiguranju, nije uspio naplatiti od glavnog dužnika Destilerija d.o.o. u stečaju, te ih je prijavio u stečaju. Stoga smatra da je odlučujuća pobuda tuženika prilikom zaključenja Sporazuma o osiguranju bila da se naplati iz založnog prava jer je znao da se neće moći naplatiti od glavnog dužnika Destilerija d.o.o. u stečaju. Za tu pobudu je Tužitelja ARIS 2000 d.o.o. je znao jer su bili isti članovi uprave pri Tužitelja ARIS 2000 d.o.o. i tzv glavnog dužnika Destilerija d.o.o. u stečaju. Nedopuštena i nemoralna pobuda tuženika bitno je utjecala na odluku da se sklopi Sporazum o osiguranju i a drugi ugovaratelji Aris 2000 d.o.o i Destilerija d.o.o. su to znali pa prema članku 322. u svezi s članka 273. ZOO ništetan je Sporazum o osiguranju jer je suprotan moralu društva. Traži da sud utvrdi ništetnost navedenog Sporazuma o osiguranju u odnosu na tužitelja Aris 2000 d.o.o. i da po članku 323. ZOO tuženik dopustiti brisanje založnog prava uknjiženog na temelju Rješenja Općinskog suda u Zlataru br Z-1733/10 od 08. prosinca 2010.
2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da nisu osnovane tvrdnje da je tuženik kao kreditna institucija odobrio kredit iako je znao da se od korisnika kredita neće moći naplatiti, ali je kredit odobrio sa pobudom da sa založnim vjerovnikom zaključi Sporazum o osiguranju i upiše založno pravo na nekretnini iz kojeg će se naplatiti. Takva teza tužitelja je u suprotnosti sa prirodom poslovanja svake kreditne institucije, banka nikada ne odobrava kredit ako smatra da isti neće biti vraćen, a sredstva osiguranja ugovara da bi imala dodatnu sigurnost za povrat plasiranih sredstava. Nesporno je, da je II. tužitelj Hrvoje Šimić direktor I. tužitelja Aris 2000 d.o.o. založnog dužnika te da je bio direktor Destilerije d.o.o.

dužnika iz predmetnog Sporazuma i znao je o financijskom stanju stranaka Sporazuma i tražio odobrenje kredita, tj. produljenje korištenja kredita, obrazlagao za što će biti korištena tražena sredstva i pri tome prezentirao tuženiku, kao kreditnoj instituciji, financijske mogućnosti tvrtki u kojima je obavljao funkciju direktora uvjerivši tuženika prilikom zamolbe za produljenjem korištenja kredita da će se moći naplatiti od korisnika kredita Destilerija d.o.o. Pobuda i zakonska obveza svake kreditne institucije je da osigura svoj kreditni plasman, a jedna od tih mogućnosti je kroz institut sporazumnog zasnivanja založnog prava na nekretnini, što je i urađeno. Ističe da su tvrtkama u vlasništvu II. tužitelja, kao i I. tužitelju, i ranije odobravani krediti od strane tuženika te je tuženik već imao zasnovano založno pravo na predmetnim nekretninama, kao sredstvo osiguranja prihvatljivo tužiteljima. Isto je vidljivo iz zamolbe za produljenjem korištenja kredita od 15.10.2010. potpisano od strane II. tužitelja u svojstvu direktora korisnika kredita Destilerije d.o.o. i iz zemljišnoknjižnog izvataka za zk. ul. br. 1522 k.o. Veleškovec gdje je upisano založno pravo za korist Nava banka d.d. Zagreb. Stranke su u poslovnom odnosu od 1995. godine i do 2010. kada je zaključen Sporazum koji je predmet ovog postupka tuženik je odobrio različitim tvrtkama u kojima je II. tužitelj bio osnivač ili direktor ukupno 53 kredita, II. tužitelj nije neuka osoba, već direktor ili osnivač šest različitih tvrtki koji je u razdoblju dužem od 10 godina zaključio 53 ugovora o kreditu samo sa Bankom tuženikom te su mu vrlo dobro poznati uvjeti pod kojima banka odobrava kredite, kao i sva sredstva osiguranja koja mogu biti korištena pri njihovom sklapanju. Slijedom naprijed navedenog tvrdnja tužitelja na kojoj konstruiraju tužbeni zahtjev da je odlučujuća pobuda tuženika Nava banka d.d. u stečaju prilikom zaključenja Sporazuma o osiguranju bila da se naplati iz založnog prava, jer je znao da se neće moći naplatiti od glavnog dužnika Destilerija d.o.o. u stečaju, je potpuno besmislena a neosnovano pozivanje na članke 273. i 322. Zakona o obveznim odnosima i ništetnost Sporazuma. Neosnovana je i tvrdnja da je na strani tuženika, kao kreditne institucije, postojala nedopuštena i nemoralna pobuda prilikom zaključenja Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama. Ako je kod nekog postojala nemoralna pobuda onda je postojala na strani II. tužitelja ukoliko je neistinito prezentirao financijsko stanje tvrtki u kojima je obavljao poslove direktora društva. Danas se nemoralna pobuda ogleda u činu podizanja ove tužbe i u nastojanju da se na svaki mogući način onemogući tuženika da ostvari povrat plasiranih sredstava koja su utrošila povezana društva u vlasništvu II. tužitelja. Isto potvrđuju sami tužitelji kada pod točkom 8. tužbe navode da su znali, da je nedopuštena i nemoralna pobuda tuženika bitno utjecala na odluku de se sklopi predmetni Sporazum. Dakle, iako su znali ipak su sklopili Sporazum, što im ne smeta da se sada pozivaju na njegovu ništetnost, jer znaju da u slučaju ništetnosti Ugovora svaka stranka vraća ono što je primila. S obzirom da je nad korisnikom kredita Destilerija d.o.o. zaključen stečajni postupak, subjekt brisan iz sudskog registra i time prestao postojati kao pravna osoba, jasno je da ne može vratiti novac koji je primila i potrošila. Eventualna blokada računa založnog dužnika Aris 2000 d.o.o. u vrijeme sklapanja Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama, na koju se tužitelji pozivaju, nije od nikakvog utjecaja na navodnu ništetnost tog Sporazuma a do dana današnjeg nad društvom Aris 2000 d.o.o. nije otvoren stečajni postupak. Pozivanje tužitelja na pravno shvaćanje iz Presude Županijskog suda u Zagrebu br. GŽ-2835/21 je

potpuno promašeno, jer pozicija stranaka u tom primjeru nije jednaka poziciji stranaka u ovom postupku. Osim toga u tom primjeru riječ je o pitanju obračunskog plaćanja što nema nikakve veze sa predmetom ovog postupka. Predlaže odbiti tužitelje sa tužbom i tužbenim zahtjevom.

3. Podnescima od 14. siječnja 2024. i 5. travnja 2024. tužitelji smatraju da je čl. 5. Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama od 05. studenog 2010., protivan načelu jedinstvenosti nekretnine i ništetan po čl. 320. Zakona o obveznim odnosima jer je protivan čl. 9. i čl. 395. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Naime, na dijelu čestica kč.br. 465/5 i 4010 k.o. Veleškovec sagrađena je zgrada a rješenjem Općinskog suda u Zlataru Rz-19/07 od 12. ožujka 2007. pokrenut je pojedinačni ispravni postupak na kč.br. 4010, koji je prekinut radi prethodnog rješavanja parcelacije građevine sagrađene na kč.br. 465/5 i 4010 te da je zaključkom Općinskog suda u Zlataru Ovr-987/2011 od 5. ožujka 2024. određena prodaja nekretnina upisanih u zk.ul. 1522, k.o. Veleškovec kč.br. 464/2, 465/5 i 465/6. Radi navedenog predlažu da sud pokrene ogledni spor jer se radi o važnom pitanju za jedinstvenu primjenu prava i postavi pitanje da li je valjano raspolaganje vlasnika nekretnine koje je suprotno načelu jedinstvenosti nekretnine a koje je pravno pitanje i vodi se više postupaka pred ovim sudom.
4. Podneskom od 9. travnja 2024. tuženik smatra navode tužitelja i pozivanje na zakone irelevantnim za ovaj postupak. Predmetne kat. čestice: 464/2, 465/5 i 465/6 navedene u članku 5. Sporazuma vlasništvo su tužitelja, upisane u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Zlataru u zk. uložku broj 1522 k.o. Veleškovec a riječ je o geometrijski određenim zemljišnim česticama sa svime što je sa njima trajno povezano na njihovim površinama, što ih određuje kao nekretnine sukladno članku 9. stavku 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. S obzirom da se navedene čestice nalaze u njegovom vlasništvu upisane su u zemljišnoj knjizi u isti zk. uložak broj 1522 k. o. Veleškovec kako nalaže članak 9. stavak 1. Zakona te su tri predmetne čestice pravno sjedinjene u jedno zemljišnoknjižno tijelo, koje je kao takvo jedna nekretnina. Dakle, predmetne čestice navedene u članku 5. Sporazuma su kao cjelina određena upravo pravilima koja uređuju vlasništvo i druga stvarna prava i zemljišne knjige neosnovana je tužiteljeva tvrdnja da je članak 5. Sporazuma ništetan po članku 320. ZOO-a, iz razloga jer je protivan načelu jedinstvenosti nekretnine iz članka 9. i članka 395. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.
5. Na pripremnom ročištu 17. svibnja 2024. tužitelji su ostali kod tužbe i tužbenog zahtjeva u cijelosti, kao i navoda iz podneska od 14. siječnja 2024. kojom navode da su nadopunili činjeničnu osnovu tužbe, predloženog pokretanja oglednog spora, navoda da faktično stanje nije upisano u zemljišne knjige te ukoliko je sporno da je nekretnina jedinstvena i da se nalazi na dvije čestice, predlaže da se izvrši očevid na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka geodetske struke kao i naloži tuženiku pribavljanje kreditnog spisa tvrtke Destilerija, predlaže saslušanje stranaka i to sebe jer su članovi uprave tuženika s kojima je komunicirao tužitelj vezano uz kreditiranje i sklapanje Sporazuma, Stipan Pamuković i Željko Škalec preminuli a predlaže saslušanje na okolnost da je tuženik znao da je 1. tužitelj bio u blokadi u vrijeme sklapanja sporazuma, da tvrtka Destilerija nema imovine iz koje bi mogla platiti potraživanje i da je to bila odlučujuća pobuda tuženika za sklapanje ugovora a koja pobuda je po shvaćanju tužitelja bila nedopuštena. Punomoćnik tuženika ostao je kod

- odgovora na tužbu i podneska od 9. travnja 2024. te smatra nepotrebnim provođenje dokaza kako je to predložio tužitelj jer se radi o pravnom pitanju.
6. Na ročištu za glavnu raspravu 12. srpnja 2024. saslušan je 2. tužitelj i ujedno zz 1. tužitelja i obzirom da su odbijeni ostali dokazni prijedlozi tužitelja, zaključena je glavna rasprava.
 7. Odredbom članka 219. stavka 1. i članka 7. stavka 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 dalje: ZPP), propisano je da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode ili dokaze protivnika.
 8. Sukladno članku 8. ZPP-a temeljem savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan.
 9. Tijekom dokaznog postupka sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu, saslušao je tužitelja na okolnost sklapanja predmetnog Sporazuma, dok je odbio prijedlog tužitelja da tuženik dostavi kreditni spis tvrtke Destilerija d.o.o. i da provede očevid na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka geodetske struke radi utvrđenja da li se radi u naravi o jedinstvenoj nekretnini na dvije čestice jer je ocijenjeno da se radi o dokaznim prijedlozima koji nisu potrebni niti relevantni za ovaj spor.
 10. Tužitelji Hrvoje Šimić i Aris 2000 d.o.o. podnijeli su tužbu radi utvrđenja u odnosu na Aris 2000 d.o.o. ništetnim Sporazuma o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama od 05. studenog 2010., solemniziranog po javnom bilježniku Zdenko Frid iz Zagreba pod posl. br. OV-19073/10 od 09. studenog 2010. koji su zaključili Destilerija d.o.o. kao dužnik i tuženik Nava banka d.d. kao Banka te tužitelj Aris 2000 d.o.o. kao založni dužnik. Obzirom da je tuženik upisao založno pravo temeljem tog Sporazuma, traže i da se briše upis založnog prava na nekretnini upisanoj u zk.ul. 1522 k.o. Veleškovec.
 11. Aktivna legitimacija tužitelja nije sporna ali obzirom da tužitelji traže utvrđenje ništetnosti Sporazuma u odnosu na Aris 2000 d.o.o., čijeg je ugovorna stranka Aris 2000 d.o.o. zastupan po Hrvoju Šimiću, na ništetnost se sukladno čl. 327. ZOO-a može pozvati svaka zainteresirana osoba a to bi bio tužitelj Hrvoje Šimić kao fizička osoba jer je uknjižio založno pravo na nekretnini koja je predmet Sporazuma.
 12. Tužitelji se u tužbi pozivaju na ništetnost cijelog Sporazuma smatrajući da se radi o nedopuštenoj pobudi tuženika na sklapanje Sporazuma u smislu čl. 273. u svezi čl. 322. Zakona o obveznim odnosima. Nedopuštena pobuda tuženika prema navodima tužitelja sastoji se u tome da je tuženik znao da su svi transakcijski računi tužitelja Aris 2000 d.o.o. u blokadi od 19. studenog 2009. jer je imao otvoren račun kod tuženika u vrijeme zaključenja Sporazuma o osiguranju, jer tuženik niti jednu osiguranu tražbinu nije uspio naplatiti od glavnog dužnika Destilerija d.o.o. u stečaju i da je stoga odlučujuća pobuda tuženika za koju su znali Aris 2000 d.o.o. i Destilerija d.o.o. prilikom zaključenja Sporazuma o osiguranju bila da se tuženik naplati iz založnog prava na nekretninama tužitelja Aris 2000 d.o.o. jer je znao da se neće moći naplatiti od glavnog dužnika Destilerija d.o.o. u stečaju.
 13. Tužitelji u podnesku od 14. siječnja 2024., iako su ostali kod istaknutog tužbenog zahtjeva, istaknuli su da je čl. 5. Sporazum ništetan jer je protivan

načelu jedinstva nekretnine, pozivajući se na čl. 320. Zakona o obveznim odnosima jer je protivan čl. 9. i čl. 395. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Navedeno pojašnjavaju time da je na dijelu dvije čestice iz Sporazuma kč.br. 465/5 i 4010 k.o. Veleškovec sagrađena zgrada radi čega je pokrenut pojedinačni ispravni postupak.

14. U svrhu dokazivanja nedopuštene pobude tužitelji su predložili da se osobno sasluša tužitelj i ujedno zz tužitelja Aris 2000 d.o.o. i bivši zz Destilerija d.o.o. Iz iskaza Hrvoja Šimić proizlazi da je isti imao nekoliko tvrtki Destilerija d.o.o., Novabela grupa d.o.o. i Aris 2000 d.o.o. te je predmetni Sporazum zaključen zajedno s još jednim sporazumom sličnog sadržaja. Sud nije prihvatio navode da bi predmetni Sporazum bio zaključen iz razloga poteškoća u poslovanju tuženika vezano uz usklađenost kapitala i da je Destilerija d.o.o. trebala preuzeti potraživanje koje je tuženik imao prema tvrtki Novabela nad kojom se trebao otvoriti stečaj koji je pokretala Raiffeisen banka. Navedeni navodi nisu ničime dokazani a osim iskaza tužitelja koji je osobno zainteresiran da sud usvoji tužbeni zahtjev, niti iz jedne isprave u spisu ne proizlazi navedeno. Isto tako sud ne nalazi istinitim iz istog razloga niti navode da su tadašnji članovi uprave tuženika znali za blokadu Aris 2000 d.o.o. i da su pristali da isti bude založni dužnik odnosno da se dug Destilerija d.o.o. osigura hipotekom Aris 2000 d.o.o. Također nije iz istih razloga niti prihvatio nepovjerljive, nedokazane i nelogične navode da je predmetni Sporazum ništetan iz razloga jer je nedopuštena i nemoralna pobuda tuženika utjecala da sklopi taj Sporazum samo sa ciljem stjecanja vlasništva nekretnine.
15. Tužitelj je u svom iskazu izjavio i da se radilo o prividnom Sporazumu jer je dogovor bio da to bude "dekoracija" koji je plasman trebalo prikazati povodom revizije HNB-a kao naplativ.
16. Prema ocjeni ovog suda ne radi se o preinaci tužbe, budući da su tužitelji na ročištu za glavnu raspravu dana 12. srpnja 2024. i dalje ostali kod istaknutog tužbenog zahtjeva i dosadašnjih navoda vezano uz ništetnost Sporazuma radi nedopuštene pobude i protivnosti istog načelu jedinstva nekretnine. Konkretno radi se o saslušanju tužitelja koji u svom iskazu iznosi između ostalog ničim dokazane navode da se radi o prividnom ugovoru. Čak i da se radi o preinaci tužbe a ne radi se, ona ne bi bila dopuštena jer tužitelji ne mogu preinačiti tužbu nakon zaključenja prethodnog postupka sukladno čl. 190. st. 1. ZPP-a. Tuženik je pogrešno smatrajući nakon iskaza tužitelja, protivio se preinaci tužbe, što tužitelj niti potvrđuje niti osporava da bi bila preinaka.
17. Dakle, uzimajući u obzir sadržaj tužiteljevih činjeničnih navoda ovaj sud ukazuje da se primjenjuju odredbe članka 322. i 273. Zakona o obveznim odnosima, kojima je propisano da je ugovor koji je protivan ustavu Republike Hrvatske prisilnim propisima te moralu društva ništav ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu sankciju ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo. Ako je sklapanje određenog ugovora zabranjeno samo jednoj strani, ugovor će ostati na snazi ako u zakonu nije što drugo predviđeno za određeni slučaj a strana koja je povrijedila zakonsku zabranu snositi će odgovarajuće posljedice. Pobude iz kojih je ugovor sklopljen ne utječu na njegovu valjanost ali ako je nedopuštena pobuda bitno utjecala na odluku jednog ugovaratelja da sklopi ugovor i ako je to drugi ugovaratelj znao ili morao znati ugovor će biti bez učinka.
18. Navodi tužitelja da je predmetni Sporazum ništetan zbog toga što je u trenutku njegovog sklapanja založni dužnik Aris 2000 d.o.o. bio u blokadi a da je to

tuženik znao ne predstavlja razlog ništetnosti ugovora i ne utječe na pravne učinke ugovora a ovo iz razloga jer blokada založnog dužnika ne predstavlja razlog ništetnosti ugovora odnosno nedopuštenosti njegovog sklapanja već se radi o povećanom riziku banke koja osigurava svoj kreditni plasman a što je u konkretnom slučaju kroz predmetni Sporazum o zasnivanju založnog prava na nekretnini na koji su pristali tužitelj Aris 2000 d.o.o. kao založni dužnik i Destilerija d.o.o. kao dužnik (oboje zastupani po istoj osobi Hrvoje Šimić). Dakle, blokada računa založnog dužnika ne utječe na ništetnost Sporazuma.

19. Sklapanjem ugovora o kreditu nastaje dužničko-vjerovnički odnos zasnovan na odnosu povjerenja. Banka kao kreditna institucija prije sklapanja ugovora o kreditu procjenjuje rizike davanja kredita provjeravanjem kreditne sposobnosti klijenata primjenom vlastitih kriterija propisanih internim aktima a rezultat te provjere je donošenje odluke o odobrenju ili odbijanju odobrenja za sklapanje kredita. Takva odluka je interna odluka banke kojom banka samostalno odlučuje o snošenju poduzetničkog rizika te u situaciji kad banka odobri sklapanje ugovora o kreditu obje ugovorne stranke trebale bi biti savjesne i poštene a banka zapravo pristaje na sklapanje ugovora preuzimanjem rizika koji može biti veći ili manji ovisno o procjeni.
20. Što se tiče pobude za sklapanje ugovora, ona načelno ne utječe na njegovu valjanost i jednoj strani ne moraju biti poznate pobude druge strane. Međutim, ako bi pobuda jedne strane bila nedopuštena i kao takva bitno utjecala na odluku jedan suugovaratelj da sklopi ugovor a drugi suugovaratelj je znao ili to morao znati takav ugovor je ništetan. Ovaj sud ne prihvaća ničim dokazane tvrdnje tužitelja da je banka odobrila kredit a da dužnik nije udovoljavao uvjetima za odobrenje kredita i da mu je namjera bila da se naplati iz založnog prava na nekretninama založnog dužnika jer je znao da dužnik neće moći vraćati novac a da je za to znao i dužnik i založni dužnik odnosno da se radi o nedopuštenoj i nemoralnoj pobudi tuženika za sklapanje ugovora. Navedeno iz razloga jer je prvenstveno u interesu banke da dužnik kao korisnik kredita izvrši svoju obvezu vraćanja kredita i upravo iz tog razloga banka prethodno vrši provjere procjene rizika te se radi o poslovnoj odluci banke da li će nekome odobriti kredit ili ne. Stoga sud ocjenjuje da tužiteljevi navodi o postojanju nedopuštene i nemoralne pobude na strani tuženika ne samo da nisu dokazane već su nelogične i neodređene.
21. Slijedom navedenog ovaj sud nalazi da tužitelji nisu dokazali da se radi o nedopuštenoj i nemoralnoj pobudi tuženika na sklapanje predmetnog Sporazuma a posljedično niti o ništetnosti sklopljenog Sporazuma u smislu čl. 322. i 273. ZOO-a. Kako nema ništetnosti Sporazuma to je i neosnovan tužbeni zahtjev usmjeren na brisanje založnog prava tuženika na nekretninama koje su predmet Sporazuma.
22. Što se tiče navoda tužitelja da bi se radilo o ništetnosti čl. 5. Sporazuma po članku 320. ZOO-a, je protivan načelu jedinstvenosti nekretnine iz članka 9. i članka 395. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (dalje ZVSP). Prije svega čl. 320. ZOO-a ne odnosi se na ništetnost ugovora već na tumačenje ugovora u slučaju nejasnih odredbi. Bez obzira na to ne radi se o ništetnosti Sporazuma na način da je protivan navedenim odredbama ZVSP-a jer su u Sporazumu nekretnine navedene kako su upisane u zemljišne knjige a navedeno potvrđuje i činjenica da je tuženik upisao založno pravo temeljem Sporazuma (list 12 spisa), dakle navodi tužitelja su potpuno promašeni.

23. Obzirom na navedeno ovaj sud nije našao da je potrebno podnijeti prijedlog za pokretanje oglednog postupka u smislu čl. 502. j ZPP-a odnosno da odluka u ovom sporu ovisi o pravnom pitanju tužitelja je li valjano raspolaganje vlasnika nekretnine (za korist založnog vjerovnika) koje je suprotno načelu jedinstvenosti nekretnine. Ovdje valja reći da se radi o ocjeni suca da li postoje pretpostavke iz čl. 502. j ZPP-a pa kako nije našao da uopće postoje pretpostavke to nije niti raspravljao o potrebi pokretanja oglednog postupka sa strankama.
24. Stoga je sud odbio tužbene zahtjeve tužitelja i odlučio kao u točki I. izreke.
25. Odluka o parničnom trošku temelji se na čl. 154. st. 1., 155. i čl. 164. ZPP-a. Tuženiku je trošak odmjeren u skladu sa važećom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23 – dalje: Tarifa) uzimajući kao vrijednost predmeta spora 31.853,47 EUR (240.000,00 kn) kako je tužitelj naznačio u tužbi, a odnosi se na zastupanje na ročištu 12. srpnja 2024. u iznosu od 500,00 EUR (Tbr. 9/1 Tarife), što uvećano za PDV iznosi 625,00 EUR, kako je odlučeno u točki II. izreke.
26. Tuženiku nije priznat trošak sastava podneska od 24. lipnja 2024. jer nije bio potreban radi vođenja ove parnice, budući da je istim dostavljena punomoć i sudska odluka u drugom postupku između stranaka pa je odlučeno u točki III. izreke.

U Zagrebu, 1. kolovoza 2024.

Sudac:
Sanda Jeromela

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dostave pisanog otpravka odluke odnosno od dana objave odluke ukoliko uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu.

DNA:

1. Tužiteljima uz nalog o sudskoj pristojbi na presudu u iznosu od 364,99 EUR
2. Tuženiku po odv.
3. Pisarnica – kalendar 60 dana

Broj zapisa: **9-3086a-f38df**

Kontrolni broj: **03255-0ad41-f2734**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=SANDA JEROMELA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.